

Kvinder kun kan anses for valgbare til Skolekommissionerne, naar de enten er Medlemmer af det kommunale Raad eller er Enker med undervisningspligtige Børn.

En Kvinde ansat i 30 Aar i Magistratens Tjeneste i København.

Den 1. Februar 1880 ansattes Frøken *Suzanne Rubin* som Skriver i Stadens statistiske Kontor. Frk. Rubin er senere overflyttet til Magistratens Legatkontor, hvor hun nu er Assistent, og hvor hun er saa tilfreds med sit Arbejde og Stilling, at hun, som hun siger, »ikke gaar frivillig«.

Frk. R., der er stærkt socialt interesseret, var en af de virksomste Medarbejdere ved Poul Svejstrups Bog »Et Bidrag til Belysning af de københavnske Syerskers Livsvilkaar«.

Frøkenen skildres fra mange Sider som en hjælpsom og omhyggelig Raadgiver for alle de uheldig stillede Mennesker, som fra Aar til Aar søger det Kontor, hvor hun i en længere Aarrække har lagt et stort Arbejde, og hvor hun forhaabentlig endnu i mange Aar vil fortsætte.

Politisk Valgret.

I Anledning af Fru Salicaths Udtalelser i sidste Nr.

Med Interesse og Forventning imødesaa man Fru Salicaths Redegørelse i Anledning af de omtalte Ytringer i Hellerup Kvindevalgretsforening.

Disse Ytringer var særlig paafaldende i Fru Salicaths Mund af to Grunde.

For det første har Fru S. været Formand i Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund, der er Medlem af den Internationale Valgrettsalliance, hvis Formaal det er at skaffe Kvinder fuld politisk Ligestilling med Mænd uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Tidspunktet for Opnaaelsen af disse Rettigheder.

Havde maaske Fru Salicath trukket sig tilbage fra Formandspladsen paa Grund af, at hendes Opfattelse var i Strid med Alliancen?

For det andet var Fru Salicaths Ytringer

paafaldende af den Grund, at Fruen som bekendt har Sæde i Københavns Borgerraad og saaledes er blandt Førstegrøden af de Kvinder, der baarne frem af den nylig erhvervede kommunale Stemmeret, har følt sig kaldede til at repræsentere Kvinderne af deres Parti.

Var det Fru Salicaths Mening, at der med den kommunale Stemmeret foreløbig skulde sættes Punktum for Kvindernes Udvikling fremad mod Ligestilling?

Fru Salicaths Svar i forrige Nummer af Kv. og Sf. viser imidlertid, at det ikke er nogen lang Udsættelse, Fruen ønsker, det hævdes endogsaa, at Kvinderne aldeles ikke bør nedlægge Vaabnene, men stadig bør arbejde fremad mod Maalet.

For saa vidt kan alle Kvindesagsvenner være enige med Fruen.

Men, maa man spørge, havde Fru Salicath da virkelig frygtet, at den politiske Valgret skulde være kommet lige saa pludselig og uanet som den Komet, der nylig har vist sig paa Himmelen?

Kvindernes politiske Valgret naas først gennem en Grundlovsændring, og skønt vi har Grund til at vente os alt godt i Retning af Retfærdighed af dette Ministerium, saa véd vi dog, at den ny Valgkredsordning først skal gennemføres, derefter udskrives ny Valg, og først for den ny Rigsdag forelægges Grundlovsændringen. De 3 Aar, som Fru Salicath anser for en passende Ventetid, vil desværre sikkert medgaa, før Grundlovsændringen føres igennem; men at alle Kvinder til den Tid vil have fundet deres Plads, enten de nu bestemmer sig til at træde ind i Partierne eller blive staende udenfor, kan vi ikke love Fru Salicath.

Kvinderne vil ikke med ét Slag blive en vaagen Vælgerhær, ligegyldig om de faar Valgret i Dag eller om ti Aar. Selve Valgretten vil imidlertid udrette mere i ét Aar, end Forberedelserne til at fortjene den i 10 Aar. Vel maa det indrømmes, at den kommunale Valgret har kaldt adskillige tidligere ligegyldige Kvinder frem; men disse Kvinder vil ogsaa snart indse, at Tyngdepunktet ligger i den politiske Valgret.

Det sidste Nummer af »Jus Suffragii« bringer Meddelelse om, at det australske Parlament har vedtaget en Resolution, der fastslaar de gode Virkninger af Kvindevalgretten i Australien.

Der udtales blandt andet, at det er gaaet, som Reformens Talsmænd havde ventet: »Valgretten har lidt efter lidt udviklet Kvindernes Ansvarsfølelse i alle offentlige Forhold,